

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/47/2015
Identifikačné číslo spisu: 1010202158
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1010202158.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mgr. L. K., L. XX, XXX XX V., právne zastúpeného: JUDr. Jozef Bolješik, advokát so sídlom Radlinského 50, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Odbor štátnej stavebnej správy a územného plánovania, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010/2930/V-150-2 zo dňa 22. novembra 2010 a rozhodnutia Mesta Trnava č. OŽP-4753/Fe zo dňa 16. septembra 2004, v konaní o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/352/2010-80 zo dňa 01. júna 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/352/2010-109 zo dňa 06. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/352/2010-80 zo dňa 01. júna 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/352/2010-109 zo dňa 06. novembra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením č. k. 4S/352/2010-80 zo dňa 01.06.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/352/2010-109 zo dňa 06.11.2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe z dôvodu, že predmetom konania nebolo posúdenie zákonnosti takého rozhodnutia žalovaného, ktoré podlieha súdnemu prieskumu.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobca žiadal o preskúmanie zákonnosti písomného oznámenia žalovaného č. 2010/2930/V-150-2 zo dňa 22.11.2010 o vybavení jeho sťažnosti. Táto písomnosť nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu, alebo zánik právneho vzťahu, ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo

povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Toto oznámenie nie je právoplatným správnym úkonom, nejde o rozhodnutie orgánu verejnej správy, má charakter úradnej korešpondencie, na ktorý sa nevzťahuje súdny prieskum podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca sa taktiež domáhal preskúmania rozhodnutia Mestského stavebného úradu v Trnave č. OŽP-4753/Fe zo dňa 16.09.2004 o prerušení konania. Ide o rozhodnutie procesnej povahy, ktoré je v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ OSP zo súdneho prieskumu v správnom súdnictve vylúčené.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s použitím ustanovenia § 246c OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom ustanovenej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutia zrušil. V odôvodnení uviedol, že z obsahu návrhu žalobcu bolo zrejmé, že nejde o sťažnosť, ale o rozklad, takže nebol dôvod nekonať a ani konanie zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo konanie zastavené, nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 a 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 248 písm. a/ OSP sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalovanému bolo dňa 26.10.2010 doručené podanie žalobcu označené ako „Sťažnosť na postup Mestského úradu v Trnave - odboru stavebného a životného prostredia vo veci odstránenia čiernych stavieb chatiek záhradkárov bývalej ZOSZZ Linčianska II. ako aj voči stanovisku Krajského stavebného úradu v Trnave č. 2010/00733/Ve zo dňa 02.10.2010.“ Listom zo dňa 22.11.2010 pod č. 2010/2930/V-150-2 žalovaný vrátil sťažnosť žalobcovi podľa § 4 ods. 3 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach späť, a to vzhľadom na to, že podľa žalovaného v zmysle § 4 ods. 1 písm. a/ a b/ cit. zákona nebola sťažnosťou.

Žalobou podanou krajskému súdu dňa 09.12.2010 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010/2930/V-150-2 zo dňa 22.11.2010 a rozhodnutia Mesta Trnava č. OŽP-4753/4/Fe zo dňa 16.09.2004 o prerušení správneho konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 25.10.2010 podal žalovanému sťažnosť voči stanovisku Krajského stavebného úradu v Trnave č. 2010/00733/Ve zo dňa 16.09.2004, v ktorej zároveň žiadal o rozhodnutie a zrušenie rozhodnutia Mestského stavebného úradu v Trnave č. OŽP-4753/4/Fe zo dňa 16.09.2004. Žalobca poukázal na to, že žalovaný sa jeho sťažnosťou vôbec nezaoberal. Uviedol, že v jeho sťažnosti je jednoznačne vyjadrené, čoho sa domáha, zároveň poukazuje na konkrétne nedostatky verejnej správy, ktorá podľa žalobcu v jeho prípade jednoznačne pochybila, keď v rozhodnutí č. OŽP-4753/4/Fe zo dňa 16.09.2004 prerušila konanie o dodatočnom povolení čiernych stavieb bývalých záhradkárov bývalej ZOSZZ Linčianska II. a odkázala vlastníkov pozemku na súd. Podľa žalobcu žalovaný mal rozhodnúť o

zrušení rozhodnutia Mestského stavebného úradu v Trnave č. OŽP-4753/4/Fe zo dňa 16.09.2004, pretože bol evidentne naplnený celý obsah § 88 ods. 1 písm. d/ stavebného zákona, t.j. pokiaľ ide o čierne stavby bývalých záhradkárov bývalej ZOSZZ Linčianska II., keď uplynul nielen čas ich trvania (do roku 1987), ale uplynul aj účel, na ktorý boli zriadené. V žalobe žalobca poukázal aj na to, že v súčasnom období už aj Okresný súd v Trnave rozhoduje o neoprávnenom obohacovaní jednotlivých záhradkárov, ktorí neoprávnenne užívajú jeho pozemok. Žalovaný mal teda rozhodnúť, že Mestský stavebný úrad v Trnave pochybil a mal už v roku 2004 rozhodnúť o odstránení čiernych stavieb bývalých záhradkárov a ako vlastníci mali byť účastníkmi konania. Žalovaný v zamietnutí sťažnosti uviedol, že orgánom príslušným konať vo veci je Ministerstvo pôdohospodárstva SR, čo je podľa žalobcu právnym nezmyslom, pretože Ministerstvo pôdohospodárstva SR v rozhodnutí č. 2472/2009/420 zo dňa 30.06.2009 v plnom rozsahu akceptovalo a stotožnilo sa s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 74/2008-131 zo dňa 26.03.2009. Vzhľadom na to, že čierne stavby chatiek bývalých záhradkárov bývalej ZOSZZ Linčianska II. mali byť podľa bodu č. 8 rozhodnutia Mestského národného výboru zn. Výst. 1953/77 Bč zo dňa 13.05.1977 odstránené do konca roka 1987 a to bez náhrady za vložené investície, pominul teda aj účel, na ktorý boli čierne stavby chatiek zriadené. Na záver žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. 2010/2930/V-150-2 zo dňa 22.11.2010 ako aj rozhodnutie Mestského stavebného úradu v Trnave č. OŽP-4753/Fe zo dňa 16.09.2004 o prerušení konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 24.01.2011 uviedol, že podanie so značkou č. 2010/2930/V-150-2 zo dňa 22.11.2010 je list žalovaného, ktorým bola podľa § 4 ods. 3 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach vrátená sťažnosť žalobcu vzhľadom na to, že podľa § 4 ods. 1 písm. a/ a b/ nebola sťažnosťou. Žalovaný uviedol, že z uvedených dôvodov nedisponuje ani správnym spisom. Vzhľadom na § 247 a nasl. OSP žalovaný navrhoval žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd uznesením č. k. 4S/352/2010-80 zo dňa 01.06.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/352/2010-109 zo dňa 06.11.2014 podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe zastavil z dôvodu, že predmetom konania nebolo posúdenie zákonnosti takých rozhodnutí žalovaného, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu.

Najvyšší súd k vyššie uvedenému a k názoru o nespôsobilom predmete prieskumu na zdôraznenie opakuje, že rozsah preskúmvacej činnosti súdov je daný tzv. generálnou klauzulou, v zmysle ktorej preskúmaniu súdom v správnom súdnictve podliehajú v zásade všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach či povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Ustanovenie § 248 OSP taxatívne vymenúva výnimky - teda rozhodnutia súdnemu prieskumu nepodliehajúce. S princípom uvedenej generálnej klauzuly sa spája aj tzv. negatívna enumerácia, v zmysle ktorej musí byť vylúčené správneho rozhodnutia zo súdneho prieskumu výslovné a môže k nemu dôjsť len osobitným zákonom.

Odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru ústavného súdu ako aj najvyššieho súdu, v zmysle ktorej môžu byť predmetom preskúmania súdom i také rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, pokiaľ menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva určitého subjektu. Z uvedeného teda vyplýva, že (pokiaľ rozhodnutie nie je vylúčené z prieskumu výslovné) pre posúdenie, či určitý akt podlieha prieskumu, je dôležitá otázka, aké sú jeho dôsledky a aký dopad majú na právnu sféru dotknutého subjektu.

Podľa názoru najvyššieho súdu oznámenie žalovaného o vybavení sťažnosti žalobcu nie je rozhodnutím, ani nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu, ani ním neboli práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Uvedené oznámenie má len informatívny charakter. Predmetné oznámenie samé o sebe nemá povahu rozhodnutia vydaného v správnom konaní, nemá formálne náležitosti takéhoto rozhodnutia a ani nemá konštitutívne účinky, preto krajský súd správne konanie v tejto časti zastavil.

Žalobca sa taktiež domáhal preskúmania rozhodnutia Mestského stavebného úradu v Trnave č. OŽP-

4753/Fe zo dňa 16.09.2004 o prerušení konania. Rozhodnutie správneho orgánu, ktorým bolo konanie prerušené v zmysle § 29 ods. 1 zákona č. 71/1972 Zb. o správnom konaní v platnom znení je rozhodnutím o predbežnej otázke a uplatní sa vtedy, keď sa v konaní vyskytne prekážka, v dôsledku čoho určitý čas nemožno v konaní pokračovať. Ide o rozhodnutie procesnej povahy a je vecou vedenia konania, preto s odkazom na ustanovenie § 248 písm. a/ OSP súdy takéto rozhodnutia nepreskúmajú (pozri NS SR sp. zn. 2SŽ-o-KS 33/2006). Vzhľadom na skutočnosť, že ide o procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania, ktoré je v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ OSP zo súdneho prieskumu v správnom súdnictve vylúčené, krajský súd aj v tejto časti správne konanie zastavil.

Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne.

S ohľadom na uvedené mal najvyšší súd za to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a v zmysle § 219 ods. 2 OSP v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhrada trov konania neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.